PIASTOWIE V

WYWODZĄCE SIĘ OD KAZIMIERZA II SPRAWIEDLIWEGO LINIE MAŁOPOLSKO-KUJAWSKA ORAZ MAZOWIECKA

☞ TABLICA I

LINIA MAŁOPOLSKO-KUJAWSKA
LINIA MAZOWIECKA

VII — VII

Kazimierz II Sprawiedliwy, książę wielicki od śmierci starszego brata Henryka 1166; książę sandomierski oraz opiekun nieletniego bratanka, Leszka, księcia mazowieckiego i kujawskiego, od śmierci starszego brata Bolesława IV 1173 do 1177; książę Polski (krakowski, zwierzchni) od usunięcia starszego brata Mieszka III 26 IV–21 XI 1177; w posiadaniu wschodniej Wielkopolski i Gniezniem i Kaliszem po usunięciu Mieszka III 1179; utracił nabytek na rzecz brata 1181; książę mazowiecki i kujawski od śmierci Leszka 1186; utracił przejściowo Kraków na korzyść Mieszka III 1191; fundator klasztoru cysterskiego w Sulejowie ok. 1177 i kościoła św. Floriana w Krakowie ok. 1185, współfundator (obok brata Henryka) kolegiaty w Wielicy i kościoła w Opatowie (?); * 1138, krótko przed 28 X; † Kraków 5 (4?) V 1194 □ tamże, kościół katedralny śś. Stanisława i Wacława ∞ 1160–65 ***Helena,*** córka Konrada II, księcia morawskiego na Znojmie; regentka (wraz z biskupem i wojewodą krakowskim) w imieniu synów, Leszka oraz Konrada, w księstwach krakowskim, sandomierskim oraz mazowieckim od śmierci męża 1194 do 1199 (1200); * lata 40 XII w. † (Sandomierz?) 2 IV, 19 VI lub 28 IX 1202–06

LINIA SANDOMIERSKA

Leszek (Lestek) I Biały, książę krakowski (zwierzchni) i sandomierski, a także współrządca młodszego brata Konrada na Mazowszu od śmierci ojca 1194 (pod regencją do 1199 lub 1200); na mocy umów matki ze stryjem, Mieszkiem III Starym (☞ Tablica I), utracił na jego rzecz tron krakowski 1198 (po 24 VIII), został jednak przez Mieszka uznany sukcesorem tronu krakowskiego oraz, wraz z młodszym bratem, władcą Kujaw; książę krakowski 1199, utracił tron na rzecz stryja w 1199 lub 1200; po uzyskaniu lat sprawnych dokonał wraz z młodszym bratem podziału ojcowizny, na mocy którego otrzymał księstwo sandomierskie oraz ziemię sieradzko-łęczycką (kasztelanie: łęczycka, spicymierska, sieradzka, rozprzenia i wolborska) 1199 lub 1200; książę krakowski po usunięciu Władysława III Laskonogiego (☞ Tablica I) ok. 1206 (lub od jesieni 1202); postradał tron krakowski na rzecz Mieszka I (IV) Plątonogiego (☞ Tablica IV) 1211 przed 16 V, odzyskał władzę w Krakowie po śmierci Mieszka, od 1218 podsądował się tryumfu księcia Polski oraz księcia całej Polski; fundator kościoła św. Wacława w Radomiu; * 1184–85 † (zamordowany) pod Gąsawą 23 XI 1227 □ Kraków, kościół katedralny śś. Stanisława i Wacława ***a)*** ∞ 1. Kraków, jesień 1207 ***N., córka*** Ingwara Jarosławowicza, księcia halickiego, * zapewne ok. 1197, oddalona 1208–09 ∞ 2. 1208–ucyklek 1211 ***Grzymisława,*** córka Jarosława Władymirowicza, księcia nowogrodzkiego, regentka w imieniu syna 1227–39; * Nowogród Wielki 8 IX 1189 † 14 VI–8 XI 1258 □ Zawichost, kościół klasztorny klarysek, przeniesiony (1259?) do Skały; ***b)*** ∞ Kraków, jesień 1207 ***Grzymisława,*** córka Ingwara Jarosławowicza, księcia halickiego, * 1185–95, pozostałe dane ☞ wyżej

*córka** przypuszczalnie 1162–67 lub 1170 † po 1185 (1185–94?) ∞ 11 X–24 XII 1178 (może 1179) ***Wiesława Świętosławowicz Czarnego (Pękosy),*** książę czerniowiecki, wielki książę kijowski, * lata 50. lub 60. XII w. † (Czerniihów?) 1212 po 15 VII, być może IX 1215

Kazimierz * zapewne 1164–67 † 1 lub 2 III 1168 (1167?)

Bolesław * ok. 1168 † (wskutek wypadku, przywalony drzewem?) 16 IV 1182 (1183) □ (z najpewniej Kraków, kościół katedralny śś. Stanisława i Wacława

? Odo (alternatywnie identyczny z ***Ottonem,*** młodszym synem Kazimierza I Odnowiciela ☞ Tablica I); * przypuszczalnie 1169–84 † (w dzieciństwie lub we wczesnej młodości) 15 V po 1169–84

? Adelajda (alternatywnie córka Kazimierza I, księcia kujawskiego ☞ linia kujawska, pokolenie X); fundatorka kościoła św. Jakuba w Sandomierzu; * zapewne 1169–84 lub koniec lat 70./początek 80. XII w. † 8 XII 1211 □ Sandomierz, kościół św. Jakuba

LINIA MAZOWIECKO-KUJAWSKA MŁODSZA

Konrad I Mazowiecki, współrządca starszego brata Leszka w Mazowszu od śmierci ojca 1194 (pod regencją do 1199 lub 1200) oraz na Kujawach 1198; książę mazowiecki i kujawski; po uzyskaniu lat sprawnych dokonał z bratem podziału ojcowizny, na mocy którego uzyskał Mazowsze i Kujawy 1199 lub 1200; przekazał ziemię dobrzyńską braciom dobrzyńskim (1222), a ziemię chełmińską w dzierżawę Krzyżakom (1228); zajął ziemię sieradzko-łęczycką ok. 1229, a następnie księstwo sandomierskie 1229 (przekazane w zarząd najstarszemu synowi Bolesławowi 1229 lub 1230); książę krakowski (w całości lub części księstwa) 1231; przekazał Kujawy drugiemu synowi Kazimierzowi 1231; utracił księstwo krakowskie na rzecz Henryka I Brodatego (☞ Tablica II) i sandomierskie na rzecz Bolesława V Wstydliwego (☜ linia sandomierska, pokolenie IX) X 1232, co powierdził ujazd w Skarszewie XI 1232; uwięził Bolesława V i zajął przejściowo księstwo sandomierskie 1233; wydzielił księstwo sieradzkie najstarszemu synowi Bolesławowi 1233; dokonał podziału władztwa z synami, Bolesławem i Kazimierzem, przekazując im odpowiednio: pobrzeską część Mazowsza (Mazowsze płockie) oraz Kujawy, sam zaś zatrzymał ziemię sieradzko-łęczycką oraz południowe Mazowsze z Liwem i Czerskiem (Mazowsze czerskie) 1234, co zatwierdzono na zjeździe w Dankowie 2 VII 1238; odzyskał ziemię dobrzyńską, w zamian za zrzeczenie się na rzecz Krzyżaków ziemi chełmińskiej 1235; zajął część księstwa sandomierskiego (kasztelanię radomską) ok. 1236; utracił na rzecz księstwa sandomierskiego kasztelanie: żarnowską, skrzyńską i małogoską 1239 lub 1243; ponownie na krakowskim tronie 10 VII 1241, tytułował się księciem Polski oraz wielkim księciem Polski; postradał księstwo krakowskie na rzecz Bolesława V po klęsce pod Suchodołem 25 V 1243; fundator kościołów św. Michała (ok. 1230) i św. Dominika (ok. 1234) w Płocku, a także kościoła św. Katarzyny w Błoniu (1238) i Wniebowzięcia NMP Czerska (1244); * 1187 lub 1188 † (Płock?) 31 VIII 1247 □ Płock, kościół katedralny Wniebowzięcia NMP ∞ 1208, 1209 lub między połową 1210 a połową 1211 ***Agafia,*** córka Światosława (Świętosława) Adriana (Hadriana) Igorewicza, księcia przemyskiego, * po 1188 † 2 XI ok. 1252 □ zapewne Płock, kościół katedralny Wniebowzięcia NMP

IX — IX

Salomea, po śmierci małżonka powróciła do Polski, wraz z bratem fundatorką klasztoru klarysek w Zawichoście koło Sandomierza i od 1245 klaryską tamże (w 1257 lub 1259 klasztor przeniesiono do podkrakowskiej Skały); * 1211 lub 1212 † Skała 10 lub 17 XI 1268 □ tamże, kościół klasztorny klarysek, od 1269 Kraków, kościół klasztorny franciszkanów; beatyfikowana 17 V 1673 ∞ na Węgrzech 1214 ***Kolomam,*** królewicz węgierski, król Halicza, a następnie książę Kroacji, Dalmacji i Slawonii, * (Zagrzeb) 1208 † (od ran poniesionych w bitwie z Mongołami nad rzeką Sajó 11 IV 1241) latem, zapewne ok. czerwca 1241 □ Csázma, kościół klasztorny dominikanów

(2)

Bolesław V Wstydliwy, po śmierci ojca uznany jego dziedzicem 1227; adoptowany przez Władysława III Laskonogiego (☞ Tablica I) w wskazany następcą tronu krakowskiego 1228; z uwagi na nieletniość pod opieką matki; wraz z matką uwięziony w Sieciechowie przez Konrada I Mazowieckiego (☞ pokolenie VIII) ok. 1233, uciekł stąd; zajął ziemię sieradzką 1234; po śmierci ojca 1241 (po 15 lipca) klasztor przeniesiono do podkrakowskiej Skały); * 1211 lub 1212 † Skała 10 lub 17 XI 1268 □ tamże, kościół klasztorny klarysek, od 1269 Kraków, kościół klasztorny franciszkanów; beatyfikowany 17 V 1673 ∞ na Węgrzech 1214 ***Kolomam,*** królewicz węgierski, król Halicza, a następnie książę Kroacji, Dalmacji i Slawonii, * (Zagrzeb) 1208 † (od ran poniesionych w bitwie z Mongołami nad rzeką Sajó 11 IV 1241) latem, zapewne ok. czerwca 1241 □ Csázma, kościół klasztorny dominikanów

(2)

Salomea, po śmierci małżonka powróciła do Polski, wraz z bratem fundatorką klasztoru klarysek w Zawichoście koło Sandomierza i od 1245 klaryską tamże (w 1257 lub 1259 klasztor przeniesiono do podkrakowskiej Skały); * 1211 lub 1212 † Skała 10 lub 17 XI 1268 □ tamże, kościół klasztorny klarysek, od 1269 Kraków, kościół klasztorny franciszkanów; beatyfikowana 17 V 1673 ∞ na Węgrzech 1214 ***Kolomam,*** królewicz węgierski, król Halicza, a następnie książę Kroacji, Dalmacji i Slawonii, * (Zagrzeb) 1208 † (od ran poniesionych w bitwie z Mongołami nad rzeką Sajó 11 IV 1241) latem, zapewne ok. czerwca 1241 □ Csázma, kościół klasztorny dominikanów

LINIA KUJAWSKA

Bolesław I, zarządzał z ramienia ojca księstwem sandomierskim w latach 1229(30)–32; książę sieradzki: uzyskał od ojca ziemię sieradzką 1233; książę mazowiecki (płocki): na mocy dokonanego przez ojca podziału posiadanych terytoriów uzyskał północną część Mazowsza z Płockiem, tzw. Mazowsze płockie 1234, przekazując jednocześnie Konradowi ziemię sieradzką, co zatwierdził ujazd w Dankowie 2 VII 1238; książę mazowiecki (linski) i dobrzyński: po śmierci ojca otrzymał część Mazowsza z Liwem, a także ziemię dobrzyńską 1247; * ok. 1210 † między 25 II (a może 1 IV) 1248 a 7 IV 1249, przypuszczalnie 5 XII 1248 □ Płock, kościół katedralny Wniebowzięcia NMP ∞ 1230–33, najpóźniej 1234 □ zapewne Płock, kościół kolegiacki św. Michała Archanioła ∞ 2. 22 IV 1244–48 ***Anastazja,*** córka Aleksandra Wiszewłodowicza, księcia bełskiego (∞ 2. po 1248 ***Dymitr,*** nadworny sędzia węgierski)

Kazimierz I, książę kujawski (inowrocławski): zarządzał Kujawami z ramienia ojca od ok. 1231, zaś na mocy podziału władztwa mazowiecko-kujawskiego, dokonanego przez ojca, otrzymał Kujawy (kasztelanie: inowrocławska, kruszwicka i słotska z Włocławkiem, Brześciem i Gniewkowem) 1234, co zatwierdzono na zjeździe w Dankowie 2 VII 1238; toczył walki z książętami wschodniopomorskimi o Bydgoszcz, zajętą ostatecznie 1238; w posiadaniu kasztelanii łędzkiej (tytułem posagu drugiej żony 1239; adobył terytorium wysoogrodzkie 1242; książę sieradzko-łęczycki: po śmierci ojca zajął ziemię sieradzką, kasztelanie: łęczycka, spicymierska, sieradzka, rozprzenia i wolborska), przekazaną pierwotnie dla jego młodszego brata Siemowita 1247; książę dobrzyński: w posiadaniu ziemi dobrzyńskiej po śmierci najstarszego brata Bolesława 1248 (1248–49); przyłączył do Mazowsza część ziem Jaćwiezy między Narwią, Biebrzą i Nettą 1254; w niewoli u Kazimierza I 1254–55; w posiadaniu księstwa łęczyckiego, zdobytego na Kazimierzu I 1259–60; fundator klasztoru dominikanów w Warze 1255 oraz (wespół z żoną) klasztoru dominikanów w Sochaczewie ok. 1255; * 1213–16 † (pojmany i stracony przez Litwinów) pod Jazdowem 23 VI 1262 □ obyczajem pogańskim ciało zapewne spalono ∞ ok. 1248 ***Perejasława,*** córka Daniela Romanowicza, księcia halickiego; od śmierci małżonka regentka w imieniu synów: od ok. 1269 młodszego, zaś od początku 1271 w należącej do niego części Mazowsza z Płockiem do 1276–79; po tym czasie w ziemi sochaczewskiej, stanowiącej jej oprawę wdowią; współfundatorka klasztoru dominikanów w Sochaczewie; * po 1218 † 12 IV 1283

Siemowit I, książę czerski: uzyskał południowe Mazowsze z głównym ośrodkiem w Czersku (Mazowsze czerskie) po śmierci ojca 1247 (natomiast ziemia sieradzko-łęczycka, mająca wedle woli Konrada I także stanowić część jego dziedzicz, została zajęta przez starszego brata Siemowita, Kazimierza I kujawskiego); książę mazowiecki: uzyskał pozostałą część Mazowsza z Płockiem i Liwem (Mazowsze płockie) po śmierci najstarszego brata Bolesława 1248 (1248–49); przyłączył do Mazowsza część ziem Jaćwiezy między Narwią, Biebrzą i Nettą 1254; w niewoli u Kazimierza I 1254–55; w posiadaniu księstwa łęczyckiego, zdobytego na Kazimierzu I 1259–60; fundator klasztoru dominikanów w Warze 1255 oraz (wespół z żoną) klasztoru dominikanów w Sochaczewie ok. 1255; * 1213–16 † (pojmany i stracony przez Litwinów) pod Jazdowem 23 VI 1262 □ obyczajem pogańskim ciało zapewne spalono ∞ ok. 1248 ***Perejasława,*** córka Daniela Romanowicza, księcia halickiego; od śmierci małżonka regentka w imieniu synów: od ok. 1269 młodszego, zaś od początku 1271 w należącej do niego części Mazowsza z Płockiem do 1276–79; po tym czasie w ziemi sochaczewskiej, stanowiącej jej oprawę wdowią; współfundatorka klasztoru dominikanów w Sochaczewie; * po 1218 † 12 IV 1283

Eudokija * 1215–25 † zapewne po mężu □ zapewne Brena, kościół klasztorny augustianek ∞ przypuszczalnie 1230–38 ***Dytryk,*** hrabia Wettina i Breny, * przed 1215 † 1266–11 VII 1267 □ zapewne Brena, kościół klasztorny augustianek

Ludmiła * zapewne 1220–25 † być może dzieckiem lub też (co jest jednak mało prawdopodobne) ∞ po 1238 ***Trojden (Trojnat),*** książę żmudzki, później wielki książę litewski; † zapewne 1263

Ziemowyt * 1214–16, być może ok. 1220 † 10 VII–18 IX 1241 □ przypuszczalnie Płock, kościół katedralny Wniebowzięcia NMP

Salomea, dominicmana klaryska w Skale, * ok. 1220–25 † być może Skała po 30 VIII 1268 □ tamże, kościół klasztorny klarysek

Judyta * 1222–27 † 4 XII 1257–63 □ Trzebnica, kościół klasztorny cysterek ∞ 1. 1238–39 ***Mieszko II Otyły,*** książę opolsko-raciborski (☞ Tablica IV), * ok. 1220 † 22 (18?) X 1246 □ Racibórz, kościół dominikański św. Jakuba ∞ 2. konsze I/początek II (zapewne 28 I–3 II) 1252 ***Henryk III Biały,*** książę wrocławski (☞ Tablica II), * 1227–30 lub nie wcześniej niż 1233 † (ostrzyty?) Wrocław 3 XII 1266 □ tamże, kościół klasztorny klarysek, kaplica św. Jadwigi

Dobrawka (Dobrawka Helena?) * ok. 1230 † 1265 □ zapewne Włodzimierz Wołyński, cerkiew Bogorodzicy ∞ początek 1246–VI 1247 ***Wasyłko Romanowicz,*** książę włodzimiersko-wołyński, * ok. 1203 † jako mnich w pustelni na górze św. Jerzego koło Lwowa 1 III 1268–IX 1269 □ Włodzimierz Wołyński, cerkiew Bogorodzicy

Mieszko * 1235 lub wcześniej † 1337 (przed 8 III) lub wcześniej □ przypuszczalnie Płock, kościół katedralny pw. Wniebowzięcia NMP

LINIA MAZOWIECKA

Siemowit I, książę czerski: uzyskał południowe Mazowsze z głównym ośrodkiem w Czersku (Mazowsze czerskie) po śmierci ojca 1247 (natomiast ziemia sieradzko-łęczycka, mająca wedle woli Konrada I także stanowić część jego dziedzicz, została zajęta przez starszego brata Siemowita, Kazimierza I kujawskiego); książę mazowiecki: uzyskał pozostałą część Mazowsza z Płockiem i Liwem (Mazowsze płockie) po śmierci najstarszego brata Bolesława 1248 (1248–49); przyłączył do Mazowsza część ziem Jaćwiezy między Narwią, Biebrzą i Nettą 1254; w niewoli u Kazimierza I 1254–55; w posiadaniu księstwa łęczyckiego, zdobytego na Kazimierzu I 1259–60; fundator klasztoru dominikanów w Warze 1255 oraz (wespół z żoną) klasztoru dominikanów w Sochaczewie ok. 1255; * 1213–16 † (pojmany i stracony przez Litwinów) pod Jazdowem 23 VI 1262 □ obyczajem pogańskim ciało zapewne spalono ∞ ok. 1248 ***Perejasława,*** córka Daniela Romanowicza, księcia halickiego; od śmierci małżonka regentka w imieniu synów: od ok. 1269 młodszego, zaś od początku 1271 w należącej do niego części Mazowsza z Płockiem do 1276–79; po tym czasie w ziemi sochaczewskiej, stanowiącej jej oprawę wdowią; współfundatorka klasztoru dominikanów w Sochaczewie; * po 1218 † 12 IV 1283

Kazimierz II, książę brzeski i dobrzyński: po śmierci ojca otrzymał wraz z bratem Bolesławem II, książę mazowiecki wraz z młodszym bratem Bolesławem II, książę mazowiecki (płocki): na mocy porozumienia z ojcem otrzymał część Mazowsza z Płockiem, Sochaczewem, Płońskiem, Wizną i Zawkrzem oraz w ziemi bełskiej 1426, a także ziemię sieradzką 1427; po zajściach z Bolesławem II, w posiadaniu ziemi bełskiej 1426, a także ziemi dobrzyńskiej 1427; w niedziale wraz z bratem Bolesławem II, a następnie książę łęczycki; wraz z Władysławem Łokietkiem w niewoli w Wiślicy 1, 1428; w Krzywiniu koło Kościana 10 III 1296; wygnany z Polski przez Wacława II latem 1300; powrócił do kraju i zajął Wiślicę, Pełczyskie i Lelów 1304; opanował księstwa sandomierskie, sieradzko-łęczyckie i brzesko-kujawskie po śmierci Wacława II 1305; wybrany księciem krakowskim po śmierci Wacława III latem 1306; wyszedł do Krakowa 1 IX 1306; przyrzekł zwrócić Pomorze Gdańskie Brandenburgom (*Ibere twice Regni Polonie*) 1306; zwierzchnik młodszych brazi: książąt mazowieckich i dobrzyńskich 1306; w posiadaniu północno-wschodniej Wielkopolski (z Nakłem, Kwiecieszewem, Kcynnem, Żninem, Łeknem, Trzemesznem i Powidzem) i Pomorza Wschodniego XII 1306; utracił północną część Pomorza Wschodniego z Gdańskiem, Tczewem i Nowem na rzecz Krzyżaków 1308, a także część południową ze Słupskiem i Świeciem 1309; zajął Gniezno 1310, utracone 1312; książę dobrzyński: opiekun nieletnich brazi, syów Siemowita, dobrzyńskiego (☞ linia kujawska, pokolenie XI) 1312–24, którym w zamian za ich księstwo przekazał księstwo łęczyckie 1327 lub 1328; opanował Wielkopolskę z Poznaniem, Kaliszem i Gnieznem 1312–14; krótkie Polski 1320, koronowany: Kraków, kościół katedralny śś. Stanisława i Wacława 20 I 1320; książę inowrocławski: w nieustannej walce z braziami, Przemysłem inowrocławskim (☜ linia kujawska, pokolenie X) oraz Władysławem Łokietkiem; książę brzeski i dobrzyński: po śmierci ojca 1333, koronowany: Kraków, kościół katedralny śś. Stanisława i Wacława 25 IV 1333; wykupił od króla czeskiego Jana Luksemburskiego jego prawa do korony polskiej 12 XI 1335; zajął ziemię wieluńską z Bolesławem 1335; uznał Angelbertem wgiereskich (potomkiem starszej siostry Elżbiety) za sukcesorów korony polskiej na wypadek swojego bezpotomnego śmierci 1340; fundator klasztoru cysterskiego na zjeździe krakowskim 8 IV 1364; przyłączył ziemię sieradzką do Korony po śmierci Przemysła (☜ linia kujawska) 1339; zrzekł się praw do zhołdowanych przez Czechy księstw śląskich oraz do księstwa płockiego 1339; książę ruski: zajął Ruś Halicką (z zapewne przyłączył do Korony po śmierci Kazimierza Wielkiego 1370; utracił na rzecz Węgrzy 1340; zajął Ruś Wołyńską (bez Łucka) 1340; ponownie na ruskim tronie 1350, lecz do 1366 odzyskał (ziemię krzemieniecką przyłączył do Polski, zaś ziemie chełmską i bełską oraz część ziemi włodzimierskiej nadał w lenno zaprzyjaźnionym książętom litewskim); zrzekł się na rzecz Krzyżaków praw do Pomorza Wschodniego oraz ziemi chełmińskiej i michałowskiej 1343; przegrał od Władysława Garbatego (☞ linia kujawska) ziemię łęczycką 1339, a po jego śmierci wcielił do Korony ziemię dobrzyńską po 1352; zajął księstwo płockie po śmierci Bolesława III (☞ linia mazowiecka, pokolenie XII) 1351, po czym zachował ziemie płocką (w latach 1352–55 w zastawie w wymienionych dalej książąt mazowieckich), zakroczymską i wiską, a pozostałą część nadał w lenno Siemowitowi III i Kazimierzowi I (☞ linia mazowiecka, pokolenie XII); zhołdował książąt mazowieckich 1352–55; zrzekł się praw do księstwa świdnicko-jaworskiego na rzecz Czech w zamian za zrzeczenie się przez Czechy Kazimierza Wielkiego 1356; przetrzymał Władysława Łokietka (☜ linia kujawska, pokolenie X) w niewoli w latach 1355–56; fundator kościoła św. Floriana w Krakowie ok. 1185, współfundator (obok brata Henryka) kolegiaty w Wielicy i kościoła w Opatowie (?); * 1138, krótko przed 28 X; † Kraków 5 (4?) V 1194 □ tamże, kościół katedralny śś. Stanisława i Wacława ∞ 1160–65 ***Helena,*** córka Konrada II, księcia morawskiego na Znojmie; regentka (wraz z biskupem i wojewodą krakowskim) w imieniu synów, Leszka oraz Konrada, w księstwach krakowskim, sandomierskim oraz mazowieckim od śmierci męża 1194 do 1199 (1200); * lata 40 XII w. † (Sandomierz?) 2 IV, 19 VI lub 28 IX 1202–06

LINIA MAŁOPOLSKO-KUJAWSKA

Bolesław I, zarządzał z ramienia ojca księstwem sandomierskim w latach 1229(30)–32; książę sieradzki: uzyskał od ojca ziemię sieradzką 1233; książę mazowiecki (płocki): na mocy dokonanego przez ojca podziału posiadanych terytoriów uzyskał północną część Mazowsza z Płockiem, tzw. Mazowsze płockie 1234, przekazując jednocześnie Konradowi ziemię sieradzką, co zatwierdził ujazd w Dankowie 2 VII 1238; książę mazowiecki (linski) i dobrzyński: po śmierci ojca otrzymał część Mazowsza z Liwem, a także ziemię dobrzyńską 1247; * ok. 1210 † między 25 II (a może 1 IV) 1248 a 7 IV 1249, przypuszczalnie 5 XII 1248 □ Płock, kościół katedralny Wniebowzięcia NMP ∞ 1230–33, najpóźniej 1234 □ zapewne Płock, kościół kolegiacki św. Michała Archanioła ∞ 2. 22 IV 1244–48 ***Anastazja,*** córka Aleksandra Wiszewłodowicza, księcia bełskiego (∞ 2. po 1248 ***Dymitr,*** nadworny sędzia węgierski)

Kazimierz I, książę kujawski (inowrocławski): zarządzał Kujawami z ramienia ojca od ok. 1231, zaś na mocy podziału władztwa mazowiecko-kujawskiego, dokonanego przez ojca, otrzymał Kujawy (kasztelanie: inowrocławska, kruszwicka i słotska z Włocławkiem, Brześciem i Gniewkowem) 1234, co zatwierdzono na zjeździe w Dankowie 2 VII 1238; toczył walki z książętami wschodniopomorskimi o Bydgoszcz, zajętą ostatecznie 1238; w posiadaniu kasztelanii łędzkiej (tytułem posagu drugiej żony 1239; adobył terytorium wysoogrodzkie 1242; książę sieradzko-łęczycki: po śmierci ojca zajął ziemię sieradzką, kasztelanie: łęczycka, spicymierska, sieradzka, rozprzenia i wolborska), przekazaną pierwotnie dla jego młodszego brata Siemowita 1247; książę dobrzyński: w posiadaniu ziemi dobrzyńskiej po śmierci najstarszego brata Bolesława 1248 (1248–49); w posiadaniu części ziemi radzickiej w 1249; uwięził młodszego brata Siemowita i objął rządy na Mazowszu 1255, uwolnił brata 1256; uzyskał od książąt wschodniopomorskich zrzeczenie się praw do Bydgoszczy i Wysoogrodu 1256; utracił księstwo łęczyckie 1259–60; utracił kasztelanię łędzką na rzecz Bolesława Pobożnego, księcia kaliskiego (☞ Tablica I) 1261; zmuszony wydzielić najstarszemu synowi Leszkowi księstwo sieradzkie 1261, co powierzono 1262 po 4 X (lub 1263–64); fundator m. klasztoru franciszkanów w Inowrocławiu; * 1210–13 † 14 XII 1267 (1268?) □ Włocławek, kościół katedralny, lub Strzelno, norbertański kościół klasztorny św. Trójcy ∞ 1. zapewne 1230–33, może 1233 ***Jadwiga,*** przypuszczalnie córka Władysława Odonica, księcia wielkopolskiego (☞ Tablica I), * ok. 1219 † 8 I 1231–34 □ Strzelno, norbertański kościół klasztorny św. Trójcy ∞ 2. na Śląsku 1239 ***Konstancja,*** córka Henryka II Pobożnego, księcia śląskiego i krakowskiego (☞ Tablica II), rytułem posagu otrzymała kasztelanię łędzką; * przed 1227 † 21 lub 23 II 1257 ∞ 3. 1257–59, zapewne 1257 ***Eufrozyna,*** córka Kazimierza I, księcia opolskiego (☞ Tablica IV), rozpoczęła w księstwach dobrzyńskim i brzesko-kujawskim od śmierci Kazimierza I do 1275 (∞ 2. 1275, aniułacja 1288 *Mściwój II,* książę wschodniopomorski); po rozwodzie z drugim mężem powróciła ona na Kujawy; * 1228–30 † 4 XI 1292–94 □ Brześć Kujawski, zapewne kościół dominikanów

Siemowit, książę brzeski i dobrzyński: po śmierci ojca otrzymał wraz ze starszymi braćmi, Władysławem Łokietkiem i Kazimierzem, południowe Kujawy z głównym ośrodkiem w Brześciu Kujawskim oraz ziemię sieradzką (bez zawiadzkiej części kasztelanii słońskiej) 1267, po regencji matki do 1275; w niedziale wraz z braćmi do ok. 1287, następnie książę dobrzyński; uwięziony w wojnie wojny z Litwinami ok. 1293–95; lennik Wacława II 1300; utracił księstwo i w niewoli w toku wojny z książętami mazowieckimi, synami Konrada I (☜ linia kujawska, pokolenie XI), 1303–04; lennik Władysława Łokietka 1306; * zapewne ok. 1265 (może 1262–68) † (ok.) 1312 po 3 II ∞ 1296–1300 ***Anastazja,*** córka Iwa i Daniłowicza, księcia halickiego; regentka nieletnich synów (wspólnie z Władysławem Łokietkiem) w księstwie dobrzyńskim od śmierci męża do 1316; korgentka synów (od ok. 1327/29 jedynie starszego) w księstwie łęczyckim od zamiany terytoriów z Łokietkiem 1327 (1328); * przypuszczalnie przełom lat 60./70. XIII w. † 12 III 1335

Eufemia * 1258–68, zapewne ok. 1265 † 18 III 1308 ∞ przed 1300, najpóźniej 1289 ***Fryderyk I Kowalski,*** książę halicki, * 1250–55, może 24 IV 1252 † 21 lub 23 IV 1308; ich córka Była ***Marta,*** żona Trojdena I, księcia mazowieckiego (☞ pokolenie XI)

Konrad II, książę mazowiecki wraz z młodszym bratem Bolesławem, od śmierci ojca 1262, pod opieką Bolesława Pobożnego (☞ Tablica I) do 1264 i regencją matki do 1276–79; książę mazowiecki (płocki): na mocy przeprowadzonego z młodszym bratem ok. 1271–75 podziału uzyskał on części czerskiej oraz wschodnie Mazowsze z głównymi grodami czerskimi: Czersku, Liwie, Pułtusku, Kamieńcu, Jazdowie, Rokitnie, Ciechanowie, Zakroczymiu i Wiźnie; przebrzmiał do tronu krakowskiego po śmierci Bolesława V Wstydliwego (☜ linia sandomierska, pokolenie IX) 1279; zajął przejściowo Radom i Sandomierz 1282; zajął przejściowo należące do młodszego brata Płock i Gostynin 1286; uzyskał od brata ziemię sandomierską w zamian za zrzeczenie się pretensji do Krakowa latem 1289; uzyskał Kraków i Sandomierz 1292; zajął przejściowo należące do młodszego brata Płock i Gostynin 1286; uzyskał od brata ziemię sandomierską w zamian za zrzeczenie się pretensji do Krakowa latem 1289; uzyskał Kraków i Sandomierz 1292; * przypuszczalnie 1262–65 † w bitwie z Litwinami pod Trojanowem 10 VI 1294

Bolesław II, książę mazowiecki wraz ze starszym bratem Konradem od śmierci ojca 1262, pod opieką Bolesława Pobożnego (☞ Tablica I) do 1264 i regencją matki do 1276–79; książę mazowiecki (płocki): na mocy przeprowadzonego z młodszym bratem ok. 1271–75 podziału uzyskał on części czerskie oraz wschodnie Mazowsze z głównymi grodami czerskimi: Czersku, Liwie, Pułtusku, Kamieńcu, Jazdowie, Rokitnie, Ciechanowie, Zakroczymiu i Wiźnie; przebrzmiał do tronu krakowskiego po śmierci Bolesława V Wstydliwego (☜ linia sandomierska, pokolenie IX) 1279; zajął przejściowo Radom i Sandomierz 1282; zajął przejściowo należące do młodszego brata Płock i Gostynin 1286; uzyskał od brata ziemię sandomierską w zamian za zrzeczenie się pretensji do Krakowa latem 1289; uzyskał Kraków i Sandomierz 1292; * przypuszczalnie 1262–65 † w bitwie z Litwinami pod Trojanowem 10 VI 1294

Salomea, w klasztorze klarysek Skale 1281, mniszka tamże, co najmniej od 1286, * zapewne 1248–65 † Mazowsze 1248–65 † Skała 1300 □ Płock, kościół katedralny pw. Wniebowzięcia NMP; być może jest ona toższama z ***Salomeą,*** klaryską skalską, wzmiankowaną 1268

Kazimierz II, książę brzeski i dobrzyński: po śmierci ojca otrzymał wraz ze starszymi braćmi, Władysławem Łokietkiem i Siemowitem, południowe Kujawy z głównym ośrodkiem w Brześciu Kujawskim oraz ziemię sieradzką (bez zawiadzkiej części kasztelanii słońskiej) 1267, po regencji matki do 1275; w niedziale wraz z braćmi do ok. 1287, następnie książę dobrzyński; uwięziony w wojnie wojny z Litwinami ok. 1293–95; lennik Wacława II 1300; utracił księstwo i w niewoli w toku wojny z książętami mazowieckimi, synami Konrada I (☜ linia kujawska, pokolenie XI), 1303–04; lennik Władysława Łokietka 1306; * zapewne ok. 1265 (może 1262–68) † (ok.) 1312 po 3 II ∞ 1296–1300 ***Anastazja,*** córka Iwa i Daniłowicza, księcia halickiego; regentka nieletnich synów (wspólnie z Władysławem Łokietkiem) w księstwie dobrzyńskim od śmierci męża do 1316; korgentka synów (od ok. 1327/29 jedynie starszego) w księstwie łęczyckim od zamiany terytoriów z Łokietkiem 1327 (1328); * przypuszczalnie przełom lat 60./70. XIII w. † 12 III 1335

Bolesław II, książę mazowiecki wraz ze starszym bratem Konradem od śmierci ojca 1262, pod opieką Bolesława Pobożnego (☞ Tablica I) do 1264 i regencją matki do 1276–79; książę mazowiecki (płocki): na mocy przeprowadzonego z młodszym bratem ok. 1271–75 podziału uzyskał on części czerskie oraz wschodnie Mazowsze z głównymi grodami czerskimi: Czersku, Liwie, Pułtusku, Kamieńcu, Jazdowie, Rokitnie, Ciechanowie, Zakroczymiu i Wiźnie; przebrzmiał do tronu krakowskiego po śmierci Bolesława V Wstydliwego (☜ linia sandomierska, pokolenie IX) 1279; zajął przejściowo Radom i Sandomierz 1282; zajął przejściowo należące do młodszego brata Płock i Gostynin 1286; uzyskał od brata ziemię sandomierską w zamian za zrzeczenie się pretensji do Krakowa latem 1289; uzyskał Kraków i Sandomierz 1292; * przypuszczalnie 1262–65 † w bitwie z Litwinami pod Trojanowem 10 VI 1294

Salomea, w klasztorze klarysek Skale 1281, mniszka tamże, co najmniej od 1286, * zapewne 1248–65 † Mazowsze 1248–65 † Skała 1300 □ Płock, kościół katedralny pw. Wniebowzięcia NMP; być może jest ona toższama z ***Salomeą,*** klaryską skalską, wzmiankowaną 1268

LINIA KRÓLEWSKA

Władysław (Władzisław) I Łokietek, książę brzeski i dobrzyński: po śmierci ojca uzyskał wraz z braćmi, Władysławem i Siemowitem, południowe Kujawy z głównym ośrodkiem w Brześciu Kujawskim oraz ziemię sieradzką (bez zawiadzkiej części kasztelanii słońskiej) 1267, po regencji matki do 1275; w posiadaniu kasztelanii kruszwickiej (z Kruszwicą) 1282; wraz z młodszymi braćmi w niedziale do ok. 1287, następnie wraz z Kazimierzem książą na Brześciu Kujawskim; książę sieradzki, a także pretendent do tronów krakowskiego i sandomierskiego od śmierci najstarszego przyrodniego brata, Leszka II Czarnego, 1288; książę sandomierski: opanował księstwo po śmierci Henryka IV Prawego, księcia wrocławskiego i krakowskiego (☞ Tablica II) 1290, usunięty ze swojego władztwa i uwięziony przez Wacława II, króla czeskiego i księcia krakowskiego 1292, odzyskał wolność i utracone ziemie po uznaniu się lennikiem władcy Czech i Krakowa ze swoich kujawskich posiadłości (9 X 1292) i zrzeczeniu praw do księstw krakowskiego i sandomierskiego, regent w księstwie dobrzyńskim podczas pobytu młodszego brata Siemowita w litewskiej niewoli 1293–95; książę łęczycki po śmierci młodszego brata Kazimierza 1294–1327(28); w posiadaniu północnej części Wielkopolski z Poznaniem, Gnieznem i Kaliszem oraz Pomorza Wschodniego (bez kasztelanii wysoogrodzkiej) po śmierci Przemysła II na mocy układu z Henrykiem III (I) głogowskim (☞ Tablica III) w Krzywniku koło Kościana 10 III 1296; wygnany z Polski przez Wacława II latem 1300; powrócił do kraju i zajął Wiślicę,